

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **G. a. s. v likvidácii**, S., X., IČO: X. (pred zmenou obchodného mena a sídla C. a.s., H., X.), zastúpeného Mgr. Ing. I., advokátom so sídlom H., X., proti odporcovi **T., a. s., Š.**, X. Bratislava, IČO: X., zastúpenému JUDr. I., advokátkou so sídlom H., X., o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, na odvolanie SR – M. H., M., Bratislava proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 27 Cb 77/02-225 zo dňa 28. decembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. decembra 2005 č. k. 27 Cb 77/02-225 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením zamietol návrh SR – M. H., M., Bratislava (ďalej len „SR – M.“), na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh na vstup do konania bol odôvodnený skutočnosťou, že v konaní sa bude ako predbežná otázka riešiť aktívna legitímácia navrhovateľa vzhľadom na to, že vedľajší účastník jeho vlastníctvo akcií spochybňuje a riešenie predmetného sporu môže závažným spôsobom zasiahnuť do právneho postavenia vedľajšieho účastníka ako akcionára odporcu. Navrhovateľ namietal proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 Cb 577/00 z 23. 9. 2004, ktorým zaviazal odporcu a SR – M. odovzdať

akcie záložnému veriteľovi navrhovateľa. V tomto konaní súd dospel k jednoznačnému záveru, že navrhovateľ je akcionárom odporcu. Zhodný názor vyslovil aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7 Obo 28/04 zo 17.3.2004. Súd dospel k záveru, že SR – M. nepreukázalo existenciu právneho záujmu na výsledku konania, teda, že jeho právne postavenie bude výsledkom konania ovplyvnené, pretože v tomto konaní nebude posudzovaná otázka vlastníctva akcií, lebo tá je predmetom samostatného konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podalo SR – M. odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že pripustí jeho vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Namietal konštatovanie súdu, že nebude v konaní posudzovať otázku vlastníctva akcií, pretože v konaní musí súd ustáliť, či navrhovateľ bol alebo nebol v rozhodnom období akcionárom odporcu. Posúdenie vecnej aktívnej legitímácie navrhovateľa má právny význam pre SR – M., pretože, ak by súd žalobe vyhovel, potvrdil by tým záväznosť neplatných právnych úkonov, na základe ktorých mal navrhovateľ nadobudnúť postavenie akcionára. Ak by žalobu zamietol, vyslovil by tým, že navrhovateľ akcie odporcu nenadobudol.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ podaním zo dňa 12. februára 2008 súdu oznámil, že mu bol doručený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. decembra 2007, sp. zn. II. ÚS 159/07/37 o prerokovaní sťažnosti spoločnosti T. s. r. o., V., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Obdo 5/2005 z 28. júna 2006, ktorý v prílohe pripojil. Poukázal na skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení tohto nálezu vyslovil právny názor, že sťažovateľ nadobudol akcie T. a.s., v exekučnom konaní a zákonnosť priebehu exekúcie už nemôže posudzovať súd ako prejudiciálnu otázku v inom konaní. Týmto nálezom bola teda potvrdená zákonnosť nadobudnutia predmetných akcií aj navrhovateľom, preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ OSP, a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Odvolaateľ požiadal o vstup do tohto konania v zmysle § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník na strane odporcu podaním doručeným súdu 3. júna 2004 a na odôvodnenie svojho návrhu uviedol, že otázka určenia vlastníctva akcií odporcu bude v konaní riešená ako otázka predbežná a jej riešenie môže závažným spôsobom zasiahnuť do jeho právneho postavenia ako akcionára odporcu.

Vzhľadom na existenciu nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II ÚS 159/07-37 zo dňa 11. decembra 2007, ktorého rovnopis založil navrhovateľ do spisu, a ktorým je súd v zmysle § 135 ods. 1 OSP viazaný (týka sa porušenia základných ľudských práv a slobôd), súd v konaní už nebude posudzovať otázku vlastníctva akcií odporcu navrhovateľom, takže dôvod, pre ktorý chcel odvolaateľ vstúpiť do konania, nie je daný.

Odvolaací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: